

Natasha Wrightová: Vzniká multipolární svět

 infokurýr.cz/n/2023/06/08/natasha-wrightova-vznika-multipolarni-svet

kurýr

8. června 2023

Nový světový řád je evidentně v plném proudu se zeměmi BRICS a Shanghai Cooperation Organization (SCO), které nabízejí dostatek alternativ k hegemonickému kolektivnímu západu.

“Pokud chcete obrázek budoucnosti, představte si botu dupanou na lidskou tvář – navždy.” Toto je jeden z nejslavnějších citátů z románu George Orwella z roku 1949, Devatenáct osmdesát čtyři. Tato slova pronáší O’Brien, velký inkvizitor totalitního režimu v Orwellově románu. Myslím, že v poslední době nebyl žádný jiný autor citovanější než George Orwell a jeho 1984 a Farma zvířat (do kotle přidejte citáty Aldouse Huxleyho v jeho Brave, new world).

Pokud se u problematiky trochu více zastavíme globální dominanci USA od pádu Berlínské zdi následuje matoucí myšlenka, jak se USA podařilo nastolit globální hegemonii tak dlouho v tak nepostřehnutelných tvarech a formách? S odstupem času se drtivá většina národů a/nebo zemí uchýlila k útulnému řešení, jak přivítat USA (hegemonii) s náručí dokořán. Způsoby, jak USA dokázaly nepostřehnutelně rozšířit svou dominanci, jsou prostřednictvím nejrůznějších kulturních, vzdělávacích, ekonomických, finančních a politických vlivů USA prosakujících trhlinami a zlomovými liniemi jakékoli společenské struktury. Vždy mají stejné mechanismy k použití, stejnou taktiku k nasazení, stejné strategie k nekonečnému opakování, které lze snadno „číst“ a „prohlédnout“, pokud se opakují dostatečně často. Když se pachatelů za oponou ptají, jak je možné, že ve svých barevných revolucích a změnách režimů používají stále stejnou taktiku, odpoví s odmítavou lehkovážností: „Protože to funguje. Proč to měnit, když to funguje pokaždé?“

Na otázku, proč Globální Západ zarputile trvá na vojenských řešeních probíhající ukrajinské krize, mají někteří komentátoři tendenci si myslet, že s největší pravděpodobností proto, že jejich politika hegemonie a neustálého válečného štvání začala milosrdně utíchat. Politika imperiální dominance a monopolu USA začíná být neudržitelná. Američtí spojenci z této strany Atlantiku byli většinou neochvějně loajální *globálnímu šerifovi a slepě ho poslouchali*. až do roku 2003 a přímého a rezolutního odmítnutí Německa a Francie připojit se k jejich hrozící invazi do Iráku. Při té příležitosti země, které tvoří nejmocnější pilíře EU, upřely hegemonovi jeho samolibou aroganci k nezákonnému intervencionismu. Tento historický okamžik lze považovat za odrazový můstek pro vytvoření multipolárního světa v novém tisíciletí, avšak neukončil unipolaritu. USA se nadále chovaly tak, jak se chovaly dříve. Pokračovalo to s větším zasahováním do vnitřních záležitostí ohromného počtu zemí, nejzjevněji pokračovalo v okupaci Afghánistánu, spojené s barevnými revolucemi a „arabskými jary“ všeho druhu a vše zahaleno do neúprosného rozšiřování NATO.

Pak přišel rok 2018 a kritický okamžik, „kdy Vladimir Putin oznámil, že Rusko vyrábí hypersonické zbraně, což znamenalo, že Rusko poprvé předběhlo USA. Rusko v tomto ohledu získalo strategickou výhodu. To mohl být konec unipolarity, jak ji známe, ale problémem zůstává, že pro USA je těžké přiznat si svůj brzký zánik.

Při zpětném pohledu došlo v historii k mnoha brutálním válkám a pádům říší kvůli jejich dekadenci a úpadku v jakékoli dané společnosti nebo civilizaci. Připomeňme ruského myslitele Nikolaje Danilevského, povoláním biologa, který přijal organický pohled na svět. Tvrdil, že lidské civilizace jsou organické bytosti, které se zrodily, dozrály a zemřely. O žádném nelze říci, že představuje „konec dějin“. Ve svém nejslavnějším díle nazvaném Rusko a Evropa nastínil teorii, že Rusko a západní Evropa jsou zcela odlišné „kulturně historické typy“. Různé kulturně historické typy, řekl, se vyvíjely svým vlastním odděleným způsobem. V opozici k teoriím

kulturní konvergence přirovnal svět k městskému náměstí, ze kterého vedou různé silnice (tj různé civilizace) se vystěhovaly různými směry. Každý kulturně historický typ byl ze své podstaty odlišný, a proto nemělo smysl pokoušet se ho nutit, aby se vyvíjel po cestě jiného. Oswald Spengler také představil světový názor založený na cyklickém vzestupu a úpadku civilizací, v němž tvrdí, že kultura vykvétá z půdy definovatelné krajiny a umírá, když vyčerpá všechny své možnosti.

Dnes se zdá, že se věci značně liší, vzhledem k tomu, že existují dvě jaderné mocnosti s obrovským potenciálem zničit svět. Světová mocnost, která má strmý klesající trend, je drasticky nebezpečnější ve svém drtivém potenciálu rozbít svět na kusy. Zdá se, že situace je mnohem nebezpečnější, než kdykoli předtím, protože USA jsou až příliš ochotné uvíznout v pasti thycidů s Čínou .

Ve skutečnosti je nový světový řád evidentně v plném proudu se zeměmi BRICS a Shanghai Cooperation Organization (SCO), které nabízejí dostatek alternativ k hegemonickému kolektivnímu Západu. Začínající silueta multipolárního světa se již dávno objevila a časem nabude stabilnější podoby. Západu se nepodařilo provést významnější kupředu pochod na Dálný východ a globální Jih obecně, pokud z rovnice vyloučíme Japonsko a Jižní Koreu.

Stačí se na chvíli zamyslet nad množstvím sofistických výroků o kupředu pochodujiícím multipolárním světě, které podal Sergey Lavrov až do současnosti:

“Bohužel naši američtí kolegové chtějí stále fungovat pouze na základě diktování politiky, vydávat ultimáta, nechtějí slyšet pohledy jiných center světové politiky.”

USA odmítají „uznat realitu vznikajícího multipolárního světa“,

“Uprostřed současné vážné etapy v historii mezinárodních vztahů se Rusko a Čína posunou k multipolárnímu a spravedlivému světovému řádu.”

“ Procházíme velmi vážnou etapou v historii mezinárodních vztahů. Jsem přesvědčen, že v důsledku této etapy se mezinárodní situace výrazně vyjasní a vykročíme společně s vámi, spolu s dalšími našimi podobně smýšlejícími lidmi, k multipolárnímu, spravedlivému, demokratickému světovému řádu“

Někteří západní komentátoři tvrdí, že Rusko čelí další izolaci, protože na něj „všechny“ „demokratické“ země spustily lavinu sankcí a veřejně to odsoudily na Valném shromáždění OSN od začátku ruské speciální vojenské operace na Ukrajině. Všechny ty země, které mají sklon svévolně si připisovat „demokratický“ odznak, většinou neprávem tvrdí, že Rusko má podporu zemí, které ve svých autokratických režimech neznají žádnou liberální demokracii. Je smutné, že šíření těchto nepodložených mýtů bylo většinou přiděleno korporátní západní mediální propagandě

Toto tvrzení je v první řadě založeno na chybné logice. Počet zemí, které zavedly sankce proti Rusku, je asi 30 a počet zemí, které hlasovaly ve Valném shromáždění OSN, je 140, z nichž 110 zemí neplánuje uvalit sankce na Rusko a nechtějí se spolčit. nějaký tlak na to. Pokud uděláme základní matematiku, 6,5 miliardy lidí žije v zemích, které nezavedly sankce proti Rusku a ani to neplánují. I tyto probíhající kolosální změny zjevně způsobují, že se svět rozděluje na dva póly, z nichž ten druhý zahrnuje 6,5 miliardy lidí, což je ve skutečnosti, podíváme-li se z jiné perspektivy, celý svět bez kolektivního Západu.

Ke kolosálním změnám již celosvětově došlo. Dosavadní otevřená ekonomická spolupráce se nyní prolíná do regionální a mezinárodní geopolitické spolupráce mezi BRICS, SOC a mimo ně. Tyto země dále rozvíjejí spolupráci s Ruskem a určitě Čínou.

Abychom se vrátili k západním (chybným) pohledům na svět rozdělený na svévolně přisuzované demokracie na jedné straně a náhodně ostrakizované autokracie na straně druhé, původ těchto chybných názorů je zcela jistě od západní nadvlády a kolonialismu

rozděl a panuj. Tento koloniální pohled na svět se odráží ve slovech Josepa Borrella a jeho poněkud arogantně trapné metafoře „EU jako zahrada vs. zbytek světa jako džungle“. Žádné hojné omluvy nepomohou tomuto nešťastnému nevolenému byrokratovi z Bruselu s jeho nemotornými „důvtipy“ v jeho ohromně rasistickém diskurzu.

Je zřejmé, že je to enormní úsilí „udusit“ svět umělým rozdělením, úsilí „všech zbraní žhavých“ „totální válkou“ proti vytvoření multipolárního světa v nejbrutálnějším machiavelliovském stylu, i když se hraje 21. století „outfit“. A ano, abychom nezapomněli, blíží se zkáza Spojených států zapletených do další pasti na thycididy s Čínou.

Pro případ, že by „(ne)demokratická“ Evropa svými naprosto bezohlednými tahy ztratila svůj monumentální trh v Číně i bohaté a dostupné ruské zdroje a vyhlídky mnoha společností odcházejících za ornějšími pastvinami do USA zlákaných Bidenovým Build Back Lepší pobídky, Borrellova zahrada se místo toho, aby *nechala vykvést sto květin*, promění v neplodnou pustinu.

ZDROJ

PRO

PRÁVO RESPEKT ODBORNOST